

“Ĉi tien.”

Prof. MakGongal direktis ilin en klasĉambron, kie estis neniu, krom Ĝenozo, kiu okupiĝis pri skribado de maldecaj vortoj sur la kretotabulo.

“Ekstere, Ĝenozo!” ŝi bojis. Ĝenozo ĵetis la kreteron en rubujon, kiu sonoris laŭte, kaj blasfemante pafis sin ekstere. Profesorino MakGongal plaŭdfermis la pordon post li, kaj turnis por alfronti la du knabojn.

“Potter, ĉi tiu estas Olivero Arbo. Arbo – mi eltrovis serĉiston por vi.”

La mieno de Arbo ŝanĝiĝis de konfuzata al ĝoja.

“Ĉu vere, profesorino?”

“Absolute,” diris Prof. MakGongal vigle. “La knabo naskiĝis por tio. Mi neniam vidis ion similan. Ĉu estis via unua fojo sur flugbalailo, Potter?”

Hari kapjesis silente. Li ne povis imagi tion, kio okazas, sed li evidente ne estas eksigota, kaj parto de la sento ekrevenis al liaj kruroj.

“Li kaptis tiun aferon permane post plonĝo je dudek metroj,” Prof. MakGongal rakontis al Arbo. “Eĉ ne skrapvundis sin. Karlo Tordeli ne kapablis tian.”

Arbo nun aspektis kvazaŭ ĉiuj el liaj revoj realiĝis samtempe.

“Ĉu vi iam spektis kvidiĉmatĉon, Potter?” li demandis ekscitate.

“Arbo estas la estro de la Oragrifa teamo,” Prof. MakGongal klarigis.

“Li ankaŭ havas la ĝustan figuron por serĉisto,” diris Arbo, nun paŝante ĉirkaŭ Hari, kaj ekzamenante lin. “Svelta – rapida – ni devas aranĝi por li taŭgan balailon, profesorino – Nimbuso 2000^[31] aŭ Plen-Balao 7, mi juĝus.”

“Mi diskutos kun profesoro Zomburdo pri tio, se ni povas escepti lin el la regulo pri unuajaraj. Laŭ ĉielo, ni bezonas pli bonan teamon, ol tiu de la pasinta jaro. *Glatigataj* ni estis dum tiu lasta matĉo fare de Rampeno, mi ne povis fronti la vizaĝon de Severus Snejp dum semajnoj...”

Prof. MakGongal fiksigardis super siaj olkultvitoj al Hari.

“Mi volas priaŭdi, ke vi vigle ekzerzas vin, Potter, alie mi povas ŝanĝi mian decidon pri puno por vi.”

Tiam subite ŝi ridetis.

“Via patro fierus pro tio,” ŝi diris. “Li estis mem elstara ludanto de kvidiĉo.”

* * *

“Vi *blasas*.”

Ili vespermanĝis. Hari ĵus finis sian rakonton al Ron pri kio okazis, post kiam li eliris el la tereno kun Prof. MakGongal. Ron tenis pecon da bifstek-kaj-rena pasteĉo duone en la buŝo, sed li estis tute forgesinta pri tio.

“*Serĉisto?*” li diris. Sed unuajaraj *neniam* – vi devas esti la plej juna